

Türkiye'nin yüzde 11 büyümesine ne anlama geliyor?

Türkiye, 2017'nin üçüncü çeyreğinde bir yıl önce aynı döneme göre yüzde 11 büyüme kaydetti. Birinci ve ikinci çeyrek büyümeleri de sırayla yüzde 5,3 ve yüzde 5,4 şeklinde revize edildi.

Peki, ekonomik büyümeden ne kastediliyor ve biz ne anlamalıyız? Bu büyüme oranları cebimize nasıl yansıtacak? Şimdi bunlara cevap verelim.

Büyüme oranının bu kadar büyük olmasının en büyük sebebi 2016'nın üçüncü çeyreğinde ülke ekonomisinin yüzde 1,8 küçülmesidir. Buna baz etkisi denir. Çünkü şimdiki oran, geçen yılın aynı dönemi baz alınarak hesaplanıyor. Böylece aslında yüzde 1,8'lik bir küçülmenin üzerinden bir büyüme sağlandığını söyleyebiliriz. Öyle ki 2016 yılında TÜİK, GSYH'nin hesaplama yöntemini değiştirerek kâğıt üzerinde büyümemizi ve zenginleşmemizi sağlamıştı. Aynı hesaplama yöntemleri devam ediyor. Bununla ilgili ayrıntıları "[Bir TÜİK yalanı; yüzde 5 büyüdük](#)" yazımızda anlatmıştık.

Her yönüyle dışa bağımlı bir ekonomi

2017 yılının ilk dokuz ayının sonunda Türkiye'nin toplam brüt dış borç stoku 438 milyar dolar. Bu borç stokunun 129,4 milyar doları kamu kesimine, 704 milyon doları TCMB'ye ve 307,9 milyar doları da özel kesime ait bulunuyor. Bu toplam dış borçların yüzde 59'u dolar, yüzde 32'si de avro üzerinden borçlanılmış durumda. Dolayısıyla döviz kurlarındaki artış hızla dış borcumuzun da artması anlamına geliyor.

Türkiye, 2010'dan beri uyguladığı tarım politikaları yüzünden bu yıl içinde tarımı tümünden dışa bağımlı hale getirdi. Birçok

tarım ürününde ithalat vergileri düşürüldü. İç üretim mekanizmaları törpüldü. Tarımda ithal mal oranı arttı. Fakat ithal ederek gıda fiyatlarını düşük tutma politikası doların yükselmesiyle işe yaramadı. Böylece her koşulda yerli ve millilikten bahseden iktidar, bizzat kendi elleriyle tarımı dışa bağlamış oldu. Artık geriye dönülmesi, çok büyük maliyet gerektirdiğinden kısa vadede mümkün görünmüyor. Bir de 2019'a kadar ekonominin tökezlememesi için kesenin ağzını bol bol açacakları belli. Dolayısıyla ekonomide bir politika değişikliğine gidilmesi de zor. Bu da vergi yükünün çoğunluğunu emekçilere yükleyen, ithalata bağımlı, yüksek borçlarla ilerleyecek bir ekonomik plan anlamına geliyor.

Muhteşem dörtlü: Yüksek enflasyon, yüksek işsizlik, yüksek faiz, yüksek döviz

Yüzde 11 büyüdük ama muhteşem dörtlümüzün tamamı çok yüksek! Sağlıklı bir ekonomide işsizlik ile enflasyonun ve faiz ile dövizin ters orantılı bir ilişkisi vardır. Bizde ekonomik büyüme rakamları ile enflasyon artarken işsizlik de artıyor. Oysaki büyüme demek istihdamın artması anlamına gelmeli. Aynı şekilde faizleri döviz baskılasın diye yükseltmelerine rağmen dolar ve avro tarihinin en yüksek seviyelerinde seyrediyor.

İthalata bağımlı, finansman olarak dışarıdan bankalara akacak sıcak paraya bağımlı, parasının değeri gittikçe düşen bir ekonomi olarak Türkiye, kırılğan beşli içinde demirbaş olma yolunda ilerliyor. Bu çerçeve içinde yüzde 11'lik büyüme sakat bir büyümedir; ne istihdam sağlar ne de rahat bir yaşam. Tam tersine büyüme için işçiler, emekçiler daha fazla vergi vermek ve hayat pahalılığına tamah etmek zorunda. Yoksa bu kadar büyüme sonrası neden iğneden ipliğe zam gelsin!

İşçilerin şu soruları sorma hakkı var: Madem çok büyüyoruz ve ekonomi tıkrırında, neden hâlâ asgari ücretliden vergi alınıyor? ÖTV ve KDV dolaylı vergiden çok devletin resmi kapkaç aygıtına dönmüş durumda. Faturalarımızın yarısı neden vergi?

2019'a kadar batan geminin mallarını yiyeceğiz

İktidar seçimlere kadar ekonomi politikasında hiçbir değişiklik yapmadan, ama denetimi de elinden bırakmadan ilerlemek istiyor. Bu süreçte üzerinden kalkamayacağı herhangi ekonomik bir problemle karşılaşmamak için kamunun ve özel sektörün kesesini açmış durumda. Geçen yıl kurulan Varlık Fonuna bu yıl dışarıdan borç alma yetkisi verildi ve bu borç hazinenin varlıkları teminat gösterilerek alınabilecek. Dışarıdan para gelmesinin önünde herhangi bir engel oluşmaması için tüm gücüyle çalışan hükümet uzun vadede bu durumun sonuçlarını düşünmemektedir. Kredi Garanti Fonu (KGF) sayesinde 30 bin işletme batmaktan kurtuldu. Elbet bu borçların vadesi gelecek.

Ülke, genel anlamda borcu borçla kapatmak durumunda. Artan hayat pahalılığı karşısında talep daralması yaşanmaması için zaten yüksek olan borçlanma oranlarının hızla artacağı bir yıla giriyoruz. Kesenin ağzı açılacak dediğim şey tam olarak bu. Ülke sürdürülemez bir borç sarmalı içinde ilerliyor.

Sanayisi yerinde sayan, cari açık veren, tarımda bile dışa bağımlı bir ülkenin büyüme oranlarının hiçbir önemi kalmamıştır. Zaten bu büyümeyi asla cebimizde hissedemiyoruz. Hissettiğimiz şey, kolaylıkla borçlanabildiğimiz. Sonrasını hükümet bile düşünmüyor.

Su alan bir gemide ilerlediğimiz çok açık, Tek Adam Rejimi'nin iktidarı elinde tutması için yaptıklarının bedelini en çok emekçiler ödeyecek ve ödüyor. Anlık müdahalelerle geçiştirilen ekonomik problemler geminin batmasını hızlandırarak arkasında bırakacağı enkazı arttırıyor. Bu dar boğazı aşacak şey, işçilerin denetiminde merkezi ve planlı bir ekonomik model olabilir ancak.

Bu ülkenin emekçilerinin ABD ve AB bankalarına verecek bir kuruşu bile yok. Dış borç ödemelerine ve faiz ödemelerine hayır! Varlık Fonunun defterleri açılsın! Vergi soygununa son!

Asgari ücretten vergi almak soygundur.